

Achterhoekse verbinder Hans van den Hurk:

“Je moet oppassen dat iets niet gewoon wordt”

Hans van den Hurk schonk de Achterhoek het Oosterlicht en bouwde bij zijn huis de WisDome, een inspiratieplek voor Achterhoekers die tijd voor zichzelf willen in hun jachtige leven. De ondernemer wil vooral verbindingen in de streek tot stand brengen.

De Achterhoekse verbinder Hans van den Hurk.

De WisDome is een plek waar mensen komen om te mediteren, en ze geïnspireerd raken.

Naast de WisDome is ook bij de wc gebruik gemaakt van natuurlijke geometrie.

Bij het huis van Hans van den Hurk (67) in het buitengebied van Silvolde staat de WisDome. Het van hout, steen en leem opgetrokken ronde bouwwerk ligt grotendeels in de aarde verzonken. Alleen de ronde koepel met zijn fraaie patroon van geometrische figuren komt boven het gras uit. Als de opkomende zon de mistflarden over de weilanden langzaam wegbrandt, hangt er op deze plek een zweem van mystiek en rust.

Er ontstaan bijzondere dingen

De WisDome – een Engelse samentrekking van wijsheid en koepel – is een plek waar mensen komen om te mediteren, waar ze geïnspireerd raken en op nieuwe ideeën komen. Van den Hurk is trots op wat er in de WisDome gebeurt. Het komt door de geometrie in de bouw, zegt hij. “Hier zit de energie die de inspiratie opwekt. Er zijn hier al veel bijzondere dingen ontstaan.”

Zo vond een groep Achterhoekers elkaar hier in hun dromen over een mooiere wereld. “De doorbraak’-groep, bestaat uit mensen uit onder meer de gezondheidszorg, het onderwijs, de politiek en de (landschaps)architectuur. Ze traden naar buiten om

ook anderen deelgenoot en bewust te maken van een veranderende wereld en hoe ze deel kunnen zijn van die verandering.”

Alles komt uit de oorsprong

De Silvoldenaar heeft de WisDome helemaal zelf gebouwd, volledig vanuit intuïtie. Er was geen tot in de puntjes uitgewerkt ontwerp of tekening, alleen wat vage modelletjes en een idee voor het dak. “Ik dacht: ik begin gewoon met bouwen. Gaandeweg komen er vanuit het gevoel nieuwe details. Het is onmogelijk om alles vooraf te bedenken. Er is een groeiperiode nodig om iets te laten ontkiemen, net als in de natuurlijke oorsprong.”

Oorsprong. Hans van den Hurk gebruikt dat woord veel. Zijn ideeën over energie en inspiratie komen voort uit een verlangen om in voortdurende verbinding te staan met de oorsprong. Wat zoveel betekent als terugkeer naar de natuur, naar het gevoel, de onbevangenheid en de verwondering. Zoals in het begin van de kindertijd. In ieder geval zoals hij die zich zo levendig herinnert.

Verbonden met de natuur

“Ik kom uit een groot gezin. Als vader en moeder klaar

waren met hun werk, lieten ze ons los in het bos. We vlogen alle kanten uit. Meestal zat ik in mijn uppie in de natuur, onder een boom te wroeten, helemaal in mijn eigen wereldje. Vanuit die natuur voelde ik me verbonden met alles om me heen. Die ervaring heeft de meeste indruk op me gemaakt.”

Dat gevoel raakte op de achtergrond toen hij de leeftijd kreeg dat hij naar school moest. “Het is de wereld van ‘zo hoort het’. Je gaat ineens je best doen. Het was niet iets wat ik van mijn ouders meekreeg. Het was in de jaren 60 de gangbare manier van leven. Ik vond school de hel.”

Werken als ondernemer

Zijn vader was een zaak in woninginrichting begonnen, maar hij overleed toen Hans twaalf was. “Op zijn sterfbed vroeg hij me of ik later mijn moeder en broer wilde helpen in de zaak. Dat heb ik gedaan. Ik deed een opleiding tot meubelmaker en stoffeerder en ben met mijn broer gaan werken.” Met vanzelfsprekendheid en plezier vervolgde de jonge Hans het ingeslagen levenspad. Er kwamen meer filialen. Hij nam de winkel in Silvolde over en runde er een tijdlang een tweede bij

in Doetinchem, totdat die hem te veel werd. Zijn broer had een zaak in Lichtenvoorde. De groei zat er in. Van lieverlee kwamen er naast de tapijten en gordijnen ook meubels voor de verkoop.

Ineens moest alles anders

Op zijn vijftigste kwam de kentering. Van den Hurk raakte ongelukkig over wat hij deed. “Ik was meer manager geworden. Met twaalf man personeel viel er veel te regelen.

“Ik dacht: ik begin gewoon met bouwen. Gaandeweg kwamen er nieuwe details.”

Aan het creatieve deel van het werk en het omgaan met mensen, met de klanten, kwam ik niet meer toe. Een half jaar lang probeerde ik een andere modus te vinden door taken over te dragen aan de medewerkers. We kwamen

*Het Oosterlicht verbindt
tien Achterhoekse plaatsen
met elkaar door middel van
lichtstralen in de lucht.*

daar niet goed uit. Toen heb ik midden in een vergadering gezegd: dan stop ik.”

In Afrika vond hij kleine Hans

“Maar wat dan? Ik kwam steeds meer in herinnering met dat jongetje in het bos, vroeger. Ik voelde me toen veilig, er was eenheid, ik wilde daar meer van zien. Ik heb een sabbatical genomen en ging op retraite in Afrika. Een folder over die retraite was een paar keer voorbijgekomen. Dat kon geen toeval zijn, dacht ik.

Ik zat midden in de grote Karoo in Zuid-Afrika, vooral met het doel om in verbinding te komen met de natuur. De eerste avond kreeg ik de vraag waarom ik daar was. Het

*“Ik werd door mijn ouders
vrij gelaten. Meestal zat ik
in mijn uppie in de natuur,
onder een boom te woeten”*

bleek mij te gaan om de kleine Hans terug te vinden. En dat ging snel, veel sneller dan ik had verwacht. Hansje was niet weg: hij zat op mij te wachten. Het is misschien ook inherent aan de leeftijd dat je vooruit en achteruit kijkt, maar hoe dan ook: hij kwam terug. En Hansje bleek een volwassen Hans te zijn, tot mijn verbazing. Vanaf dat moment kon ik mooie verbindingen maken met de natuur. Zo werkt dat. In eerste instantie maak je contact met jezelf, dan kun je verbinding maken met de natuur, de aarde, de kosmos, de dieren en met elkaar.”

Tijd voor de klant in Silvolde

Anderhalf jaar lang zat Hans van den Hurk dan weer in Afrika, dan weer in Silvolde. Over zijn oude zaak had hij afspraken gemaakt met het personeel, maar die pakten in de praktijk anders uit. “Toch dacht ik er niet aan om terug te gaan. Iets van binnen zei me dat ik de juiste keuze had gemaakt. Maar er moest wel wat geregeld worden. Ik heb voorgesteld dat ik het gedeelte

woningtextiel terug zou nemen en dat de medewerkers verder konden met de rest van de zaak. Aan de andere kant van het dorp ben ik met Gordijnpunt begonnen, een kleinschalige gordijnenzaak. Wel in de wetenschap dat ik dit in mijn eentje zou doen. Het was goed. Ik kon weer met de klant bezig zijn, had weinig kosten, genoeg inkomen en tijd voor andere dingen.”

Bezig zijn met energie

Hij was weer ondernemer, maar Afrika verdween niet uit zijn gedachten. Hij moest daar iets mee, zocht het in de wereld van de ‘fijnstoffelijke energie’. Een ogenschijnlijk vaag begrip dat om nadere uitleg vraagt. “Een voorbeeld

daarvan is het opsporen van wateraders onder huizen die onze energie verstoren.” Hij volgde cursussen om meer soorten energie te leren kennen en er met anderen over te kunnen praten. Met een van de mensen die hij leerde kennen ontwikkelde hij eigen methodes om organisaties energetisch te begeleiden. Zeven jaar lang ging hij er vol voor. Toen was de koek op en stopte hij.

Het Oosterlicht verbindt

De Silvoldenaar vond zichzelf weer opnieuw uit en begon aan een fraai project waarmee hij in eigen dorp faam verwierf. Jarenlang zette hij rond de jaarwisseling de kerk in het licht. Iedere keer op een andere manier en in een

andere kleur. Juist toen bij hem de verwondering minder werd, kwam een inwoner van Terborg bij hem. Of hij ook de kerk in dat stadje in het licht wilde zetten? Nee, daar had hij geen zin meer in, zei hij. De vraag bracht hem echter wel op een idee. Hij wilde proberen dorpen door lichtstralen te verbinden. Er kwamen lampen in Silvolde, Terborg, Etten en Ulft. Lichtstralen die naar elkaar toe bogen om in de lucht een piramide te vormen. Een adembenemend kunstwerk, door Van den Hurk tot het ‘Oosterlicht verbindt’ gedoopt.

Fascinatie

Hij wist er iets mee los te maken. Steeds meer mensen

raakten gefascineerd en geïnspireerd door het fenomeen. Een jaar later sloten zich drie andere dorpskernen aan en afgelopen kerst kwamen er lichtstralen uit tien plaatsen. Tot ver in de Achterhoek is het lichtkunstwerk bekend. “Het is bijzonder hoeveel mensen hier in verwondering naar kijken. Ze vragen zich af hoe dit kan? Ze zien de stralen omhoog gaan en verdwijnen in het niets, in die enorme ruimte. Dat raakt mensen. Mijzelf ook.” Met kerst dit jaar keert het Oosterlicht terug. Misschien wel voor het laatst. Hij is niet zo’n voorstander van oeverloos laten groeien. “Oppassen dat het niet gewoon wordt.”

Een nieuw paradijs

Ondertussen broedt hij in zijn WisDome alweer op een nieuw idee. Met zijn vrouw en vier vrienden is Hans van den Hurk aan het mijmeren geslagen over hoe de Oorsprong-gedachte vorm kan krijgen. “We willen een stukje aarde, een paar hectare, ontwikkelen, waarbij we uitgaan van de filosofie van waaruit de WisDome is gebouwd. Ofwel: vanuit de oorsprong denken, doen en handelen.” Het is niet makkelijk om het goed onder woorden te brengen, beaamt hij. “Ik heb de neiging om het onge-looflijk dromerig te houden. Ja, misschien wil ik een klein

paradijs. Tegen mijn vrienden zei ik: stel dat we met z’n zessen op de aarde zijn. Een aarde die nog nauwelijks bewoond is. We lopen hier, er is nog niks en we zeggen tegen elkaar: wat hebben we nodig? Hoe eenvoudig kunnen we leven en wat kun je met elkaar delen?”

Hallo! Wakker worden!

“Zo zaten we een hele tijd te dromen. Op een gegeven moment kwamen we in de fase ‘Hallo, wakker worden! Doe even normaal! Benen op de grond!’ We weten precies waar we het over hebben, maar nu moeten we het voor anderen zichtbaar maken.” Het plan is er. Op drie tot zes hectare grond willen ze hun droom realiseren. Drie woningen, een ontmoetingsruimte voor maatschappelijke doeleinden en gastenverblijven in de vorm van tiny houses en een stiltetuin. “Als we gaan bouwen, dan op een ecologisch en energetisch verantwoorde manier. ‘Enerlogisch’ noemen we dat.” Het wordt geen van de buitenwereld afgesloten plek? “O nee, het wordt niet een paradijsje voor onszelf. We willen vooral in verbinding gaan met de buitenwereld en iedereen eraan laten snuffelen en eraan herinneren hoe het was voor het gedoe begon. Wat hier in de WisDome ook gebeurt.”

